

Η ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ

Ανδρέας Αττάλογλου

Η ιστορία της ανθρωπότητας είναι γεμάτη από πολέμους μεταξύ εθνών, κρατών, αλλά και φιλόδοξων ηγετών. Ωστόσο, οι νικητές δεν αναδεικνύονται πάντα στα πεδία των πολεμικών συγκρούσεων. Με την διπλωματία, την παραπλάνηση και την αξιοποίηση των αδυναμιών του αντιπάλου, κερδήθηκαν πολλές μάχες. Η δύναμη της διπλωματίας, χρησιμοποιείται σε πολιτικό επίπεδο και σε μερικές περιπτώσεις κάνει χρήση και στρατιωτικών μέσων, με ανώδυνο τρόπο, για να επιβληθεί. Κάτι τέτοιο μόνο ένας πανέξυπνος και διορατικός άνθρωπος μπορεί να το συλλάβει και να το εφαρμόσει. Μια τέτοια ηγετική φυσιογνωμία ήταν και ο Αυτοκράτορας της Αιθιοπίας, Χάιλε Σελάσιε.

Στη μακρινή Αιθιοπία κατά την διάρκεια της βασιλείας της Αυτοκράτειρας Ζαουντίτου, συνέβη ένα πραγματικό γεγονός, που ανέδειξε την διπλωματική ικανότητα ενός ανθρώπου, ο οποίος διετέλεσε πολιτική μορφή της Αφρικανικής ηπείρου και αυτός δεν ήταν άλλος, από τον Αντιβασιλέα και Διαδόχου του θρόνου, Ρας Ταφαρί.

Στα μέσα της δεκαετίας του 1920 υπήρχε ένας μεγάλος ανταγωνισμός, για την κατάληψη της εξουσίας. Τελικά το 1927, ο Ρας Ταφαρί κέρδισε το παιχνίδι της κυριαρχίας. Μετά από το γεγονός αυτό, ήταν απαραίτητο να έρθουν όλοι οι φύλαρχοι, στην Αντίς Αμπέμπα και να δηλώσουν την υποταγή τους στο νεαρό ευγενή. Ωστόσο, ο πολέμαρχος Ντεζαζμάτ Μπάλτσα του Σιντάμο, δεν δέχθηκε να έρθει και συνέχισε να αψηφά τον νέο ηγέτη.

Τότε, ο νεαρός ηγέτης για να τον παγιδεύσει, χρησιμοποίησε τη δύναμη της διπλωματίας. Με τον ήπιο τρόπο, που τον διέκρινε, τον έπεισε να έρθει στην Αντίς Αμπέμπα και να γευματίσουν μαζί. Ο Ντεζαζμάτ Μπάλτσα όμως, γνώριζε ότι σε αυτά τα γεύματα συνήθως γίνονται δολοφονίες και όταν κατέφθασε στην πρωτεύουσα, συνοδευόταν από ένα επιβλητικό στρατό 10.000 πολεμιστών, ο οποίος στρατοπέδευσε τρία μίλια έξω από την πόλη. Θέλοντας δε να τον τρομάξει, του ζήτησε στο γεύμα να συνοδεύεται και από 600 στρατιώτες, πράγμα που έγινε δεκτό. Σε όλη τη διάρκεια του γεύματος, ήταν εριστικός και έτοιμος για μάχη. Αντίθετα, ο Ρας Ταφαρί δέχθηκε τα καμώματα του προσκαλεσμένου και του έδειξε ότι τον σέβεται και τον τιμούσε.

Όταν όμως έφτασε το μεσημέρι, ο πολέμαρχος Ντεζαζμάτ Μπάλτσα του Σιντάμο, έφυγε θριαμβευτικά για το στρατόπεδο του, θεωρώντας τον εαυτό του, νέο ηγέτη της χώρας. Η εκπληξή του ήταν μεγάλη, ενώ περίμενε από τους στρατιώτες του, να τον επευφημήσουν, αντίκρισε ένα ερειπωμένο και κατεστραμμένο στρατόπεδο. Τι είχε συμβεί: όσο ο πολέμαρχος γευματίζε με τον νεαρό ευγενή, ένας σύμμαχος του Ρας Ταφαρί είχε προσεγγίσει το στρατόπεδο και εξουδετέρωσε το στράτευμα του, όχι με τη δύναμη των όπλων, αλλά με αυτή του εκφοβισμού και του χρήματος. Με καλάθια γεμάτα χρυσό, εξαγόρασε όλα τα όπλα, καθώς και τη πίστη των στρατιωτών του.

Τελικά, ο πολέμαρχος Ντεζαζμάτ Μπάλτσα είχε μείνει μόνο με 600 στρατιώτες και έτσι δεν μπορούσε πλέον να αντιμετωπίσει τα στρατεύματα του Ρας Ταφαρί και των συμμάχων του. Έπαθε αυτό που φοβόταν, όχι όμως με τον τρόπο που το περίμενε. Σε ένα γεύμα παγίδα, εφησυχάστηκε, όταν είδε ότι δεν αντιμετώπισε τις απειλές που θεωρούσε πιθανές και δεν είχε προβλέψει και για πιθανές άλλες.

Εντέλει, κλείστηκε σε ένα μοναστήρι, για να μετανοήσει, για την «υπεροψία» του, ενώ ο αντίπαλος του, μετά την ορκωμοσία ως Αυτοκράτορας της Αιθιοπίας, με το όνομα Χάιλε Σελάσιε, συνέχισε την πορεία του και κυριάρχησε στο παιχνίδι της εξουσίας.

Ανδρέας Αττάλογλου

Οι Έλληνες στο Κέρας
της Αφρικής
γράφει ο Σταύρος Βινιεράτος